

skal forstaaes som et saadant, hvorved et Princip skal afgjøres. Havde dette været klart for Udvalget, havde det været meget simplere istedetfor at prøve paa at rette Udvalgets engang vedtagne Forslag, som man troede efter de nærværende Omstændigheder kunde passere bedst og svare meest til Hensigten, at holde det fast, som det stod ved anden Behandling, da det ikke skædede enkelte Mænd, om Sagen havde været afgjort præcis saadan, eftersom der for de Enkeltes Vedkommende kunde være rettet, hvad der med Hensyn til dem var feilagtigt, og for Ministeriet havde Principet ligget mere klart for. Den Maade, hvorpaa det nu er opstillet, skal jeg isøvrigt hverken forsvare eller forkaste. Jeg har jo godt seet, hvori Vanskeligheden bestaaer, og jeg har ogsaa lagt Mærke til, hvad den ærede Minister sagde om Byfogden i Holbek; men det er kommet til Udvalget — jeg husker ikke, hvorfra det er kommet — at man havde i det Hele ikke været ganske nøjeregnende med at forslaae, hvad Hovedindtægten af et Embede er, saaledes, at naar der var 100 Rd. eller kun henved 100 Rd. mere paa den ene end paa den anden Side, har man holdt det for Hovedindtægten; under denne Forudsætning er der arbejdet i Finantsudvalget; det kan godt være, at det er feil.

Jeg har saaledes nu forsøgt at gøre det klart, at Lønningslovene ikke have med Domstolene at bestille, og at Ministeren maa gøre sig det til en Regel at afspænne Embedsmændene med at forsøge paa at henvende sig til Domstolene, Lønningslovene angaaende, ved den simple Methode at sige, naar en Embedsmand istedetfor at søge en administrativ Afgjørelse vil søge Domstolens Afgjørelse, at saa kan han faae sin Dom og sin Afsted; — da er Sagen meget simpel, og vi maae hellere bære de enkelte Pensioner, som maatte flyde af et saadant System, end udsætte os for idelig at faae Domme. Dernæst maae vi lægge os paa Hjerte — og det er det Lykkelige ved disse Lønningslove — at enhver Embedsmand veed, at de kun sikke ham for nogle Aar; efter disse Aars Forløb kunne de reent forsvinde. Vi maae da, naar vi atter faae med Lønningslove at bestille, ikke give Lønningslove, men give Lønningsregulativer. Lønningslovene ville

ikke blive Andet end et Middel, hvorved man vil gjøre en Reform og Forbedring i Bestyrelsen umulig.

Ordføreren: Med Hensyn til den Erindring, som den ærede Finantsminister gjorde mod Udvalgets Forslag, skal jeg søge at betegne dets Tanke saa skarpt, det er mig muligt. Hvorfor man ikke har taget den Deel af Hjemmeindtægten med, som ikke bestaaer i Sportler eller Naturalhjælser, det ligger i Lovens egne Udtryk, idet der i Loven om Retsbetjentenes Lønning staaer: „Andre Embederne tillagte Emolumenter, som ikke hidrøre fra den egentlige Sportellovgivning“, hvilke derfor ikke kunne betegnes som Sportler. Da nu § 3 i den almindelige Lønningslov udtrykkeligt siger, at den kun skal finde Anvendelse paa Sportler og Naturalhjælser, har man ikke troet, at det var rigtigt at anvende den paa disse magistralske Indtægter, som i Lønningsloven for Retsbetjente ere betegnede som Ikke-Sportler. Jeg skal opholde mig et Øieblik ved Byfogedembedet i Holbek. Det er rigtigt, at denne Embedsmand er stillet udenfor den almindelige Regel. Grunden dertil er for det Første den, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) allerede har betegnet, at der altid er noget Vilkaarligt i, hvor man vil trække Grænsen mellem Hovedindtægt og hvad der ikke er Hovedindtægt, og der findes ikke nogen legal Regel derom. Men den væsentligste Årsag er den, at der for denne Embedsmands Vedkommende ikke har kunnet være lagt til Grund de ti Aars Indtægt, idet der ikke findes nogen Fortegnelse derover; hans Gage er, saavidt den angaaer Jord, bleven sat efter de sidste to Aars Opgivelser, og altsaa sat meget høiere end andre lignende, for hvilke en Gjennemsnitsberegning af ti Aar har kunnet staffles tilveie. Det er altsaa, om man vil, en Begunstigelse, der vises denne Mand, men en Begunstigelse, som jeg ikke seer, der er Noget ivoien for, naar den fremtræder i en Lov. Hovedtanken i Udvalgets Forslag er, at § 3 skal anvendes overalt, hvor den finder Anvendelse; men det forbyder ikke, at man for en enkelt Embedsmand, som man mener bliver traadt for nær, kan gjøre en Undtagelse.